

ριπιτίδι

ριπιτίδι, το, ουσ. [ίσως από παραφθορά του ουσ. ριπίδι (= βεντάλια)], ιδίως εύχρ. στη φρ. μου πάει ριπιτίδι, φοβάμαι πάρα πολύ, τρέμω από το φόβο μου: «κάθε βράδυ που περνάω έξω απ' το νεκροταφείο, μου πάει ριπιτίδι». Ίσως από την εικόνα του ατόμου που κουνάει την βεντάλια νευρικά μπροστά στο πρόσωπό του για να δροσιστεί, κούνημα που παρομοιάζεται με το τρέμουλο του φόβου. Συνών. μου πάει έξι κι ένα ή μου πάει έξι και μία / μου πάει ζουμί (β) / μου πάει νερό (β) / μου πάει πέντε πέντε / μου πάει τρεις και δέκα ή μου πάει τρεις και μία ή μου πάει τρεις τριανταμία / μου πάει τσίρλα (β).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας